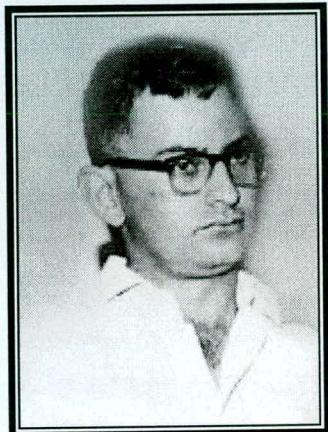

טוראי רוברט שרשבסקי ז"ל

בן מריאם וריכרד
נולד בפולין
בתאריך ט"ז בטבת תרצ"ז, 30/12/1936
שרת בחטיבת ירושלים
נפל במלחמת ששת הימים, בירושלים
בתאריך כ"ו באייר תשכ"ז, 5/6/1967
נקבר בהר הרצל
אזור: ב חלקה: 11 שורה: 1 קבר: 2
הותיר אחريו אישة ושני ילדים

בן 31 בנפלו

קורות חיים

בנם-יחידם של ריכרד ומריאם. נולד ביום ט"ז בטבת תרצ"ז (30.12.1936) בורשה, בירת-פולין. משפחתו השפיעה עליו רב אהבה וטובה ובבית ספג את יסודות הבטחון שעמده לו בשנים הבאות. אביו היה משפטן צעיר שהצטיין בקשרנותו; אמו התעניינה בספרות יפה ונטיעותיה השפיעו על גיבוש אישיותו. לפני שמלאו לרוברט שלוש שנים פרצה מלחמת-העולם השנייה והמשפחה נאלצה לעبور מהרובע הפולני אל הרובע היהודי. לא עברה אף שנה אחת ושער הגיטו נסגרו. בקייז של שנת 1942 נמלטה האם יחד עם רובי ומצאו מקלט בבית-ידידים פולניים, אשר בעזרתם השיגו גם תעוזות מזוייפות. אך בתחילת 1943 נלקח אביו של רובי למחנה-ההשמד. בימי המרד הפולני גורשו רובי עם אמו וסבתו מהעיר הבוערת לממחנה עבودה בברלין כפולנים; זה היה באוגוסט 1944, אבל בסוף אפריל 1945 - ורובי אוז בן שמונה שנים - שוחררו תושבי-המחנה על-ידי הצבא האדום ורובי, אמו וסבתו חזרו לפולין. בשובם לורשה יצא האם לעבודה וסבתו טיפולה בו באהבה ובמסירות. בראשית 1946 עזבה המשפחה את פולין, עברה לרומא ורובי נרשם כתלמיד בבית-ספר איטלקי, אשר בו רכש מהירה את השפה האיטלקית והציגן בלימודיו. האפיוזדה האיטלקית נמשכה כשלוש שנים ומשמה כשלב מעבר בין

תקופת-המלחמה ובין עליית המשפחה לארץ - בסוף Mai 1949. בבואה עברה לגור בשכונת-עלומים ברמת-גן. בעית השפה והתנאים שלא היו קלים הסבו לידי קשיים מרובים. במשך שנה אחת למד בכפר- הנוער בן שמן, אשר בו סודר במסגרת "עלית הנוער". בתחילת היתה גם קליטה במוסד לא קלה ביותר מפני געגועיו למשפחה, וכעבור שנה נאלץ לעזוב את לימודיו שם עקב מחלתו ועבר לבית-הספר הייסודי אשר ברמת- יצחק. בתקופת לימודיו בבית-הספר התיכון אשר ברמת-גן, "אוהל-שם", הצעיר בקשרונותיו, ובמיוחד בהיסטוריה. ביחסתו תלמיד כיתה ז' ה策רף לתנועת "הנוער העובד" ועם סיום לימודיו התיכוניים יצא להכשרה לקיבוץ הגורשים וייחד עם הגרעין כולו ה策רף לקיבוץ יראון ושהה שם כמה חודשים. בשל מצב בריאותו לא גויס רוברט לשירות- הצבאי. הוא עזב את הקיבוץ ובראשית 1956 התקבל לאוניברסיטה העברית בירושלים כסטודנט בפקולטה למדעי החברה ולמד בחוגים לכלכלה ולמדעי-המדינה. ביניים הוא עבד במשרד-האוצר ובשנת 1958 קיבל את התואר A.B. הוא המשיך את לימודיו תוך כדי מתן עזרה להוראה במחלקה לכלכלה ואת התואר A.M. קיבל בשנת 1961. לקרהת סוף אותה שנה החל לעסוק בעבודת-המחקר שלו לקרהת התואר "דוקטור" ב"לונדון סקול אוף אקונומיקס". ביולי 1962 נסע לגאנה למשך שנה אחת ושם עסוק יחד עם עוד שני חברים במחקר הכלכלי של גאנה בת-זמננו; מחקר זה מומן על ידי קרן פורד. בקי"ז 1963 חזר ללונדון והשלים את עבודת-המחקר שלו לקרהת הדוקטורט בקי"ז של אחריו. בשנת 1965 פורסמה העבודה הזאת בצורה ספר. ביניים נשא רוברט אשה ובשנים הקרובות נולדו לו בת ובן. בשוב רופרט לארץ נתקבל כמרצה בכיר במחלקה לכלכלה באוניברסיטה העברית בירושלים ובhog ללימודים אפריקניים ואלה ששמעו תורה מפיו היו כרוכים אחורי ושותיים בצמאותיו. אף עסוק במסגרת מכון פאלק במחקר כלכלי של ארץ-ישראל - פלשתינה. הרבה הגה רופרט בבעית יחסינו עם ארצות ערב ולבו היה נתון לדמותה החברתית-המוסרית של מדינתנו ואת דעתו הביע לא אחת בoxicחים פומביים ב"קול ישראל" ובאוניברסיטה. מאחר ולא שירת מיימי לא נקרא להתייצב לוגל במלחמת ששת הימים, אבל באותו ימים מכריעים הרגיש רופרט את הצורך לקחת חלק פעיל במעשה. מתחילה התנדב לשירות ליחידת הרכבת הירושלמית אך בעינוי לא עשה די הצורך והתנדב לגוזד של חיל-רגלים קשי אשר בירושלים המועד לשמירה ולענני בטחון - וביום הראשון למלחמה, הוא כי"ז באיר תשכ"ז (5.6.1967), נפל בעמדת-תצפית בקרב שנערך בשכונת בית-ישראל

ב"גן הירק" בירושלים הבירה. הניח אשה ושני ילדים; הצעיר בשניהם טרם מלאה לו שנה. הובא למנוחת-עלומים בבית-הקבורות הצבאי של הר-הרצל בירושלים. יש לציין כי במשך חייו פירסם רوبرט עבודות בארץ ובחוץ-לאرض המהוות נכס מדעי לא מבוטל (כגון ספרו על מבנה המשק היהודי בארץ-ישראל ובישראל) וכמה מאמרים (כגון על קוים בתפתחותה של כלכלת אפריקה הטרופית) ב"שלושים" לנפלו סודרה עצרת-אזכרה באוניברסיטה העברית בירושלים ובבדברים שנשמעו בה ראו אור על-ידי האוניברסיטה. מספר חברים הקדישו את שני עבודותיהם המדעיתות לזכרו. שבתו, הלנה שרשבסקה, הקדישה לזכרו את שני ספריה (את "הפרק האחרון", שהופיע בהוצאת הקיבוץ המאוחד, ואת "בין הצלב והמזוזה" שבהוצאת מורשת" וספריית-הפועלים), כי בשניהם נזכר רوبرט תכופות. פרק על רוברט נמצא בספרו שלaldi ברקמן "סבירא". זכרו הועלה ושמו הונצח בספר "המלחמה על ירושלים" למשה נתן. בספר "נזכור" בהוצאת האוניברסיטה העברית בירושלים והסתדרות הסטודנטים שבה, בעריכת יהודה האזרחי, הובאו תולדותיו ותיאור קרבו האחרון.